kas, andis nõia moori enda kep-
piga talle, mõne matsu, siis olli
tall ka toss wällas. Nüüd läks
ta jälle wälla ja nõttis weel
üle jäänud nõia moori sold atit
maha. Kui wõit juba nende käes
olli waatas, kuninga poeg wee
sõa latsil ümmer ja leidis et kun-
gal pää otsest olli ära lõõdud.
Kuninga poeg nülgis kuninga
hobesa ära tükkis hobesa naha
sissi ja jäi raipe kõrwale walwama.
Kaks kaarnat tullid raipe kallale.
Kuninga poeg tõmmas kaarna
poja kinni ja ei lasnud, teda enne
lahti, kui wana kaaren talle
elu wee hallikast teise pudeli täie
lubas tuua, teise pudeli täie surma
wee hallikast. Kuninga poeg sidus
talle teise siiwa otsa, teise pudeli

ja kaarn olli warsti tagasi.
Nüüd wõttis ta surma wee pudeli
wõi dissellegenne pärast wõidis
well elu weega ja kuningas kar-
ras maast ülesse, ja ütles, wõeh kauas,
olen magama jäänud. Kui kunin-
ga poeg temale kõik luud olli,
ära jutus tanud, tänas kunin-
gas teda, kui oma elu päästjäts,
ja palus teda omale wõrsile
tulla. Kuningas olli alles poiss-
mees ja tahtis küll naest wõtha,
aga tema imustas küge ilusamat
tüdrikut, kuid nii sihakest ei ollud
ta weel leidnud. Et nüüd sõda
õnne li kult ära oli lõpetud, siis
arwasta paraja aja tullud olewa,
naist wõtha. Nüüd laskis ta
igalt poolt järgi kuulata
kas, küge ilusam kuninga tüdar